

Helhedsplanen for Randersvej er, i sin nyeste version, stadig yderst problematisk, og udtryk for en uacceptabel forståelse af ordet "byudvikling". Et par nedslag:

Trafik og Byliv

Randersvej er ikke en boulevard i Berlins Prenzlauerberg, men det kunne helhedsplanen forlede de naive til at tro, er kommunens håb for Randersvejs fremtid. Skal helhedsplanen virkelig forstås sådan, at den form for "byliv og aktivitet" kommunen forestiller sig udfolde sig i "særlige knudepunkter" langs Randersvej, ikke vil være domineret af de 30.000 – 40.000 daglige bilister og flere hundrede ditto letbanetog? Hvor mange fortovscafeer (med udeservering) forestiller kommunen sig skal drive forretning i dét inferno af støj og bilos? Selv det uofficielle "bycentrum" Stjernepladsen (hvordan kan en firesporet vej i grunden være en "plads") er da ikke et sted, man frivilligt opholder sig udendørs!

Ser man på helhedsplanens tanke om kantzoner, er det jo en sympatisk idé. Man er inspireret af lignende områder omkring universitetet, men igen: hvor meget udeliv er der i de af universitetets kantzoner som vender mod Randersvej eller Ringgaden? Så godt som intet, fordi der, som alle ved, er konstant støj og udstødning fra den tætte trafik.

På samme måde vil man åbne for mere etagebyggeri langs Randersvej, selvom velkendte støjmålinger viser, at støjniveauet er dobbelt så højt som den øvre grænse på 68 db i Miljøstyrelsens vejledning om støj fra veje fra 2017. Disse 3-4 etager høje bygninger skal, ifølge helhedsplanen, agere støjværn for de bagvedliggende områder. Som beboer på Bakkevænget, som er ét af de bagvedliggende områder, takker jeg for omsorgen. Jeg har dog ondt af de stakler, som forventes at indkvartere sig i de "beboelige støjværn", som man altså vil tillade private ejendomsudviklere at opføre klos op ad Randersvej. Hvordan skal de mennesker så beskyttes mod vejstøj? Helhedsplanen nævner intet konkret om dette.

Lad os i stedet få grønne støjværn (som de findes langs ringvejen), og etabler grønne områder, med mange træer, bag disse.

Det er muligt at Aarhus Kommune ikke ønsker "at reducere mængden af vejbaner" langs Randersvej, men fremtiden vil kun byde på mere biltrafik på Randersvej, hvilket står i grel kontrast til kommunens ønske om "en grøn indfaldsvej" i Århus.

Det er i det hele taget ubegribeligt, at Århus kommunes idé om byudvikling stadig er så håbløst forankret i tanken om privatbilismens ukrænkelighed, at man tilsyneladende ingen visioner har for at begrænse dens omfang indenfor bygrænsen.

Hvis man virkelig ønskede at opnå "kritisk masse" i Letbanens passagértal, kunne man have ført den hele vejen ud på Århus Ø. Man kunne også reducere Randersvej til en to-sporet vej, og kompensere pendlerbilister med bedre parkeringsforhold nær letbanestop i oplandet, hvor mange af disse bilister alligevel kører forbi hver morgen og aften.

Gør man ikke noget reelt for at reducere biltrafikken på Randersvej, vedbliver den at være en sort – ikke grøn – indfaldsvej.

Iøvrigt er min vej (Bakkevænget) i sig selv en hovedindfaldsvej til Riisvangen – hvis man kommer fra ringvejen eller den ydre del af Randersvej. Indkommende biler kører ofte alt for stærkt på vores lille vej, så kunne vi ikke få nogle fartbump eller chikaner?

Klima og CO2

Man må selvfølgelig forvente at alt det nybyggeri, der lægges op til i helhedsplanen, som minimum

følger bygningsreglementets stadig større krav til energi- og varmeeffektivitet. Alligevel er der jo ingen tvivl om, at de grønneste bygninger er dem, vi ikke bygger. Herefter kommer så de bygninger, vi ikke river ned – men istedet vedligeholder, og eventuelt forbedrer.

En måde at sikre en bygningsmasse med et langt liv, er at sikre engagerede beboere. For min familie var Riisvangen et bevidst tilvalg. Her vil vi gerne bo i mange år – selv med Randersvej i umiddelbar nærhed. Men hvis kommunen ønsker, at Riisvangen skal vedblive at være attraktiv for børnefamilier, skal den søge at styrke det eksisterende miljø – snarere end at nedbryde det med spekulationsbyggeri med lave byggeomkostninger og høje kvadratmeterpriser.

Derudover bør kommunen i helhedsplanen stille langt mere specifikke krav til arten og kvaliteten af fremtidigt byggeri. Tiden er løbet fra "grønne bydele" og prestige-pilotprojekter: nu er det på høje tid at gøre hele byen grøn. Derfor: drop fortætning af boligmassen på Randersvej, og sats på begrønning. Det binder mere CO2 end byggeri, ser bedre ud, og kan endda gavne både biodiversiteten og dæmpe en del af trafikstøjen.

* * *

Udover ovenstående, bakker jeg i øvrigt helhjertet op om Riisvangens Fællesråd's høringsvar.

Vh Christian Hagelskjær From, Bakkevænget.